

## Молитва («Навчіть мене, рослини, зросту...») (1936)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Навчіть мене, рослини, зросту,  
буяння, і кипіння, й хмелю.  
Прасловом, наче зерном простим,  
хай вцілю в суть, мов птаха трелем.

Навчить мене, рослини, тиші,  
щоб став сильний, мов дужі ріки,  
коли до сну їх приколише  
луна неземної музики.

Навчить мене, рослини, щастя,  
навчіть без скарги умирати!  
Сприймаю сонце, мов причастя,  
хмільним молінням і стрільчатим.

Хай сонце — прабог всіх релігій —  
золотопере й життєсійне,  
благословить мій дім крилатий.

Накреслю взір його неземний,  
святий, арійський знак таємний,  
накреслю я його на хаті  
і буду спати вже спокійний.

*14 березня 1936*

Постійна адреса:

[http://ukrlit.org/antonych\\_bohdan\\_igor\\_vasyliovych/molytva\\_navchyt\\_mene\\_roslyny\\_zrostu](http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/molytva_navchyt_mene_roslyny_zrostu)